

διότι καταλληλοτέρα ημέρα πρὸς ἐπιψήφισιν τοῦ ἐφετεινοῦ προϋπολογισμοῦ δὲν θὰ ἦτο ἀπὸ τὴν Μεγάλην Παρασκευὴν.

*

Ὁ δήμαρχος Πειραιῶς κ. Σκυλίτσης ζηλώσας τὴν δόξαν τοῦ ὁμωνύμου του κ. Ἰσιδωρίδου Σκυλίτση ὅστις δημοσιεύει ἄρθρα μὲ λέξεις χωρὶς τόνους καὶ πνεύματα, ἐδημοσίευσεν καὶ αὐτὸς τὸν ἐκλογικὸν κατάλογον τοῦ δήμου του μὲ ἐκλογεῖς χωρὶς ψῆφον.

*

Διατί ἐγένοντο τάχα τόσον θεοφοβούμεναι ὅλαί αἱ ἐφημερίδες κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην; Ἡ Καθημερινή, ἡ Ἀκρόπολις, ἡ Ἐφημερίς, ἡ Νέα Ἐφημερίς, καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος ἐδημοσίευσον κοντάκια, τροπάρια, εὐαγγέλια καὶ λοιπὴν θρησκευτικὴν ὕλην ἐν μεγάλῃ εὐλαθείᾳ.

*

Ὁμοιάζον τὰς πρεσβυτίδας ἐκείνας, αἵτινες ἀφοῦ φλυαρήσωσι καὶ κακολογήσωσι καὶ ραδιουργήσωσι καθ' ὅλην τὴν Τεσσαρακοστὴν τὸν πλησίον, μεταβαίνουν εἰς ὅλας τὰς ἀκολουθίας καὶ σταυροκοποῦνται ἐν ἄκρᾳ κατανύξει.

*

Ἡ συντεχνία τῶν ἀρτοποιῶν μεταβάσας εἰς τὴν οἰκίαν βουλευτοῦ μεταστάντος ἐσχάτως ἐκ τῶν κυβερνητικῶν τάξεων εἰς τὴν ἀντιπυλίτευσιν ἐζήτησε παρ' αὐτοῦ λόγον διὰ τὸ διάθημά του. Τὸ ἐνδιαφέρον τοῦτο τῶν ἀρτοποιῶν ὑπὲρ τῆς κυβερνήσεως ἐξασφαλίζει τὴν ἀριότητα τοῦ κυβερνητικοῦ κόμματος, ἴσως δὲ καὶ τὴν ἀπ-αρτίαν.

*

Ἐξωθεν τῆς Ἀγίας Εἰρήνης μετὰ τὰ Δώδεκα Εὐαγγέλια.

— Τὸ Εὐαγγέλιον περιπίπτει εἰς ἀντίφασιν, βεβαιοῦν ὅτι ὁ Ἰούδας μετεμελήθη.

— Διατί;

— Διότι παρακάτω ἀναφέρει ὅτι μὲ τὰ τριάκοντα ἀργύρια ἠγόρασε τὸν ἀγρὸν τοῦ Κεραμέως.

— Λοιπόν;

— Λοιπὸν ἀγρὸν ἠγόρασεν.

ἦχος

Εἰς ἀναζήτησιν λαίας.

ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

1

Κανείς

Τὸ ξέρω, σ' ἐτυράννησαν, Χριστέ μου, οἱ Ἑβραῖοι
κ' ἐτύρησαν τὸ σῶμά σου μὲ μυτερὰ καρφιά
καὶ δυὸ κακούργους σοῦδαλαν 'ς τὸ πλάϊ συντροφιά.

Ἄχ! ναί, Χριστέ, τὰ πάθη σου ὅποιος τ' ἀκούσει κλαίει,
μὰ τὰ κακὰ ποῦ ἔκανε μιὰ καστανὴ σὲ μένα
οὔτε Χριστὸς, οὔτε κανεῖς δὲν τ' ἄχει τραδηγμένα.

2

Νύκτες.

Τὰ δώδεκα εὐαγγέλια διαβάζει ὁ παππᾶς
καὶ κλαίει ὅλ' οἱ χριστιανοί,
κλαίγω κ' ἐγὼ 'ς τὸ πλάϊ τους, τρελλή μου καστανή
γιατὶ κρυφὰ στοχάζομαι πῶς περὶ δὲν μ' ἀγαπᾷς! . . .
Τὰ δώδεκα εὐαγγέλια διαβάζει ὁ παππᾶς.

3

Τρελλή μου ἀγάπη.

Τρελλή μου ἀγάπη, ἄχ! ἔλα 'ς τὸ μυαλό σου
καὶ τὴν ἀγάπη 'ς τὸν κόσμον μὴ σκορπᾷς,
καὶ γνώριξέ το ἂν θέλῃς γιὰ καλὸ σου
πῶς πρέπει μόνον ἐμένα ν' ἀγαπᾷς.

Ἄν τῆς καρδιᾶς σου τὸν ἔρωτα σκορπίσῃς
ὅπως τὰ ρόδα τῇ χάρι τους σκορποῦν
Θε ναῦρῃς κι' ἄλλους 'ς τὸν κόσμον ν' ἀγαπήσῃς
Θε ναῦρῃς κι' ἄλλους ἂν θές νὰ σ' ἀγαποῦν.

Ὅμως γιὰ πῆς μου, ποιὸς ἄλλος σ' ἔμενα,
ποιὸς ἄλλος θάχῃ μιὰ τέτοια ὑπομονή
χιλιάδες στίχους νὰ γράφῃ γιὰ τὰ σένα,
χιλιάδες στίχους, τρελλή μου καστανή;

Κι' ὅλος ὁ κόσμος ρωτᾷ «ποιὰ εἶναι ἐκείνη
ποῦ μέρα-νύκτα γλυκὰ τὴν τραγουδεῖ;»
κι' ὅλος ὁ κόσμος καθὼς ἀκούει, κρίνει
κι' ὅλος ὁ κόσμος γυρεῖ νὰ σὲ ὀψῇ.

Κ' ἐγὼ τοὺς λέω «ἀδίκως τὴν ζητᾶτε,
μὴν καρτερῆτε μπροστά σας νὰ φανῇ,
μέσ' τὴν καρδιά μου ἂν θέλετε κυττάτε
καὶ θὰ τὴν ὀψῇτε ἀπὲρ γὰρ, ζώντανή».

Καὶ μὲ ζηλεύει καθεὶς των καὶ θαυμάζει
πῶς τέτοια λάμψι 'ς τὰ στήθη μου σκορπᾷς,
μὰ ἡ καρδιά μου τ' ἀκούει κι' ἀναστενάζει
γιατὶ τὸ ξέρει πῶς ἄλλον ἀγαπᾷς.

4

Χριστὸς ἀνέστη.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, φέλνει ὁ παπᾶς ἀκόμα,
Χριστὸς ἀνέστη λέω κ' ἐγὼ καὶ σὲ φιλῶ 'ς τὸ στόμα,
γι' αὐτὸ φωνάζω 'ς τὸ Χριστό:
«Σ' εὐχαριστῶ!»